

Çaresizim Eylülde

– Eflatun · 19 Eylül 2014

Kucağında büyüdüm ben eylülün
Sararmış yaprakların yalnızlığında
Hasret yağardı gökyüzünden
Güneşi göremezdim özlemine
Bulutlar sancı çekerti umutlara

Rüzgar ninni söylerken hazanda
Uyumamak için direnirdim kuru bir dalda
Rüyamda kızıl akşama yakıştırdım sevdami
Aşk dalgalı olurdu mavimsi denizde
Turnalar çekip gitti çoktan

Eylül kokardı soluk çiçeklerim
Kelebekler bile kaçardı ölümüne
Eylül'ün kucağından düşerdim yere
Mutlaka bir yerim kanardı
Ağlardım soğuk mevsimlere

Nemli bakardı gözlerim
Aşk damarımda lodos eserken
Sevgi eğerti boynunu
Çaresizim der gibi eylülde